

สมรรถนะหลักและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา
ที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4*
Performance and Leadership of Director Resulting to Learning
Organization in Schools under Nakhon Ratchasima Primary
Education Service Area Office 4

วิภาวรรณ ตั้งวิริยะตระกูล, โสภนา สุดสมบูรณ์ และกุลชลี จงเจริญ
Wipavan Tangwiryatrakool, Sopana Sudsomboon and Khunchalee Chongcharoen
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
Sukhothai Thammathirat Open University, Thailand
Corresponding Author, E-mail:wipavan0927@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ศึกษา
ระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา 3) ศึกษาระดับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา
และการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ 5) ศึกษาสมรรถนะหลักและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร
สถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างคือ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ
ศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 จำนวน 317 คน ได้มาโดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือวิจัย
เป็นแบบสอบถามชนิดมาตรประมาณค่าเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา ภาวะผู้นำการ
เปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา และการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .97 .98
และ .98 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ความถดถอยพหุแบบขั้นตอน

*ได้รับบทความ: 14 กันยายน 2564; แก้ไขบทความ: 14 ตุลาคม 2564; ตอรับตีพิมพ์: 26 ธันวาคม 2564
Received: September 14, 2021; Revised: October 14, 2021; Accepted: December 26, 2021

ผลการวิจัยพบว่า

1. สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
2. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
3. การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
4. สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านการพัฒนาตนเอง ปัจจัยด้านการทำงานเป็นทีม ปัจจัยด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ร่วมกันทำนายนการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมาเขต 4 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 82.6 ส่วนภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านการกระตุ้นหาปัญหา ปัจจัยด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ปัจจัยด้านการคำนึงถึงการเป็นเอกัตบุคคล ร่วมกันทำนายนการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมาเขต 4 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 89.5

คำสำคัญ: สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา; ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา; การองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา

Abstract

The objectives of this research were: 1) to Core Competencies of educational institutions, 2) to Transformational Leadership of educational institutions, 3) to study the level of learning organization of educational institutions, 4) to study the relationship between the competency of the executives. Executive leadership and being a learning organization and 5) to study the factors of competency and leadership of the school administrators that affect the learning organization. The sample consisted of 317 teachers under Nakhon Ratchasima Primary Educational Service Area Office 4 of whom were obtained by stratified random sampling. The employed research instrument was a rating scale questionnaire dealing with data on the competency of the school administrators, the accuracy of the whole version is .97. Has the same accuracy as .98 and being a learning organization of educational institutions, it has a whole text of precision equal to .98. The statistics used for data analysis were the frequency, percentage, mean, standard deviation,

Pearson's product-moment correlation coefficient, and stepwise multiple regression analysis.

The research results were found that:

1. Overall competency of school administrators were at a high level.
2. The leadership of school administrators was at a high level.
3. Being a learning organization overall, at a high level.
4. Relationship between management competencies Executive leadership and being a learning organization of educational institutions had a positive relationship with being a learning organization of educational institutions was statistically significant at the .01 level.
5. Competency of school administrators, ie self-development factor (X_3), teamwork factor (X_4), achievement-determination factor (X_1), to predict the learning organization of the affiliated school increased to 82.6%. The leadership of the school administrators was the cognitive stimulation factor (X_7), the motivation factor (X_8), the It is an individual individual (X_6) to predict that the learning organization of educational institutions has increased to 89.5%.

Keywords: Competencies of school administrators; Leadership of school administrators; Learning organization

1. บทนำ

การพัฒนาศักยภาพของสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้เพื่อให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในโลกยุคโลกาภิวัตน์ เป็นสิ่งที่ได้รับการยอมรับว่ามีความสำคัญเช่นเดียวกันกับการเตรียมคนในสังคมให้มีความพร้อมในการดำเนินชีวิตซึ่งสำคัญและต่างเป็นองค์ประกอบซึ่งกันและกัน กระบวนการที่จะทำให้ความสำคัญทั้งสองสามารถสอดรับกันได้ต้องมีประสิทธิภาพคือ กระบวนการจัดการศึกษาซึ่งประเทศไทยกำลังพยายามปรับปรุงคุณภาพการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงนี้ ด้วยการพัฒนากระบวนการจัดการความรู้โดยส่งเสริมให้ทุกหน่วยงานดำเนินการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ นำไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ ซึ่งการที่สถานศึกษาจะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษา ผู้ทำหน้าที่ให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่างๆ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560, หน้า 60)

การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อองค์กรต่างๆ อย่างมากในปัจจุบัน จะเห็นได้จากแผนพัฒนากระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (2560-2564) ได้กล่าวถึงยุทธศาสตร์การพัฒนา คุณภาพคนและสังคมไทย โดยมีเป้าประสงค์ว่าคนไทยมีการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทั้งในเรื่องการศึกษา ทักษะการทำงาน และการดำเนินชีวิต เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันสำคัญในการดำรงชีวิตและปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคศตวรรษที่ 21 เป็นฐานในการก้าวไปสู่สังคมที่มีความใส่ใจ และแบ่งปันต่อผู้อื่นตลอดจน นำไปสู่การสร้างและพัฒนานวัตกรรมและผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมที่เชื่อมต่อกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศในอนาคต สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็ง พัฒนาคุณภาพคนไทย ทุกกลุ่มวัยให้มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม และรู้คุณค่า ความเป็นไทย มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง และเป็นพลังทาง สังคมในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ เพื่อยกระดับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทยให้ได้ มาตรฐานสากล และเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย ต่อยอดองค์ความรู้ สู่นวัตกรรม และโอกาสการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลายเพิ่มมากขึ้น (ทองเพียร เตยหอม, 2562)

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสมรรถนะหลักและภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาเพื่อ เป็นแนวทางในการปรับปรุง และเสริมสร้างสมรรถนะหลักและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร สถานศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและ เหมาะสม และสอดคล้องกับแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4
2. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4
3. เพื่อศึกษาระดับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร สถานศึกษา และการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษานครราชสีมาเขต 4

5. เพื่อศึกษาสมรรถนะหลักและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 317 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครชชี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามขนาดโรงเรียน (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2555)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ระดับสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ด้านการบริการที่ดี ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านการทำงานเป็นทีม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 26 ข้อ ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ค่าความเที่ยงเท่ากับ .97 ตอนที่ 2 ระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ การคำนึงถึงการเป็นเอกัตบุคคล การกระตุ้นชาวปัญญา และการสร้างแรงบันดาลใจ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 21 ข้อ ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ค่าความเที่ยงเท่ากับ .98 และตอนที่ 3 การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ประกอบด้วย พลวัตแห่งการเรียนรู้ การปฏิรูปองค์กร การเพิ่มอำนาจบุคคล การจัดการความรู้ และการใช้เทคโนโลยี ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 34 ข้อ ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ค่าความเที่ยงเท่ากับ .98

4. สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางและการอธิบายประกอบ ดังต่อไปนี้

1. สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์และด้านการบริการที่ดี ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ในกลุ่มคือ ด้านการพัฒนาตนเอง อยู่ในระดับมาก ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4

สมรรถนะ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์	4.54	0.49	มากที่สุด
2. ด้านการบริการที่ดี	4.51	0.57	มากที่สุด
3. ด้านการพัฒนาตนเอง	4.49	0.58	มาก
4. ด้านการทำงานเป็นทีม	4.55	0.53	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.52	0.50	มากที่สุด

2. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการคำนึงถึงการเป็นเอกัตบุคคล และด้านการกระตุ้นชาวปัญญา ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ในกลุ่มคือ การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ อยู่ในระดับมาก ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 โดยภาพรวม

ภาวะผู้นำ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์	4.53	0.56	มากที่สุด
2. ด้านการคำนึงถึงการเป็นเอกัตบุคคล	4.55	0.56	มากที่สุด
3. ด้านการกระตุ้นชาวปัญญา	4.53	0.53	มากที่สุด
4. ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ	4.56	0.54	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.54	0.47	มากที่สุด

3. การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่ค่าเฉลี่ยสูง 3

อันดับแรก ได้แก่ ด้านการเพิ่มอำนาจบุคคล อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านพลวัตแห่งการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านการปฏิรูปองค์กร อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ในกลุ่มคือ ด้านการจัดการความรู้ อยู่ในระดับมาก ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4

องค์กรแห่งการเรียนรู้	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านพลวัตแห่งการเรียนรู้	4.52	0.54	มากที่สุด
2. ด้านการปฏิรูปองค์กร	4.52	0.49	มากที่สุด
3. ด้านการเพิ่มอำนาจบุคคล	4.57	0.55	มากที่สุด
4. ด้านการจัดการความรู้	4.48	0.56	มาก
5. ด้านการใช้เทคโนโลยี	4.49	0.57	มาก
รวมเฉลี่ย	4.52	0.59	มากที่สุด

4. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา และการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมาเขต 4 พบว่า ตัวแปรสมรรถนะของผู้บริหาร ($XX1_{total}$) กับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมาเขต 4 (Y_{total}) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .896 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย พบว่า การพัฒนาตนเอง ($X1_3$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .876 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การทำงานเป็นทีม ($X1_4$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .845 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ ($X1_1$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .834 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การบริการที่ดี ($X1_2$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .755 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา และการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4

ตัวแปร	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅
X1 ₁	.819**	.832**	.771**	.770**	.786**
X1 ₂	.766**	.770**	.731**	.707**	.721**
X1 ₃	.857**	.856**	.812**	.825**	.829**
X1 ₄	.830**	.838**	.798**	.793**	.772**
XX1 _{total}	.881**	.887**	.837**	.833**	.837**

5. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร และการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมาเขต 4 พบว่า ตัวแปรภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร (XX2_{total}) กับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา (Y_{total}) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .938 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย พบว่า การกระตุ้นชาวปัญญา (X2₃) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .924 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การสร้างแรงบันดาลใจ (X2₄) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .913 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การคำนึงถึงความเป็นเอกัตบุคคล (X2₂) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .882 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ (X2₁) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .863 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร และการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมาเขต 4

ตัวแปร	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅
X2 ₁	.842**	.864**	.803**	.810**	.797**
X2 ₂	.853**	.874**	.834**	.831**	.814**
X2 ₃	.900**	.913**	.866**	.873**	.853**

ตัวแปร	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4	Y_5
$X2_4$.886**	.894**	.857**	.861**	.857**
$XX2_{total}$.912**	.929**	.880**	.884**	.870**

6. สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 พบว่า มี 3 ปัจจัยที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับที่ส่งผลจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านการพัฒนาตนเอง (X_3) ปัจจัยด้านการทำงานเป็นทีม (X_4) และปัจจัยด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ (X_1) ตามลำดับ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) เท่ากับ .909 และค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแก้หรืออำนาจการทำนาย (Adjusted R^2) เท่ากับ .826 สามารถนำตัวแปรสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษามาสร้างสมการพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $Y_1' = .115 + .395(X1_3) + .368(X1_4) + .254(X1_1)$ สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $Z_1 = .387(X1_3) + .331(X1_4) + .247(X1_1)$ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนดิบ (B) และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (β) ของตัวแปรทำนาย ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์สมการถดถอย (ES.b) และการทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย

ตัวแปร	คะแนนดิบ		คะแนนมาตรฐาน	t	p-values
	B	Std.error	β		
$X1_3$.395	.055	.387	7.187	.000
$X1_4$.368	.048	.331	7.644	.000
$X1_1$.254	.048	.247	5.346	.000
a (Constant)	.115	.122	-	.941	.347

R = .909 Std.error = .247 F = 502.610
 $R^2 = .826$ Adjusted $R^2 = .824$ a = .115

** p < .01

7. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมาเขต 4 พบว่ามี 3 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี โดยเรียงลำดับ ดังนี้ ปัจจัยด้านการกระตุ้นชาวปัญญา (X_7) ปัจจัยด้านการสร้างแรงบันดาลใจ (X_8) และปัจจัยด้านการคำนึงถึงการเป็นเอกัตบุคคล (X_9) ตามลำดับ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) เท่ากับ .946 และค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแก้หรืออำนาจการทำนาย (Adjusted R^2) เท่ากับ .895 สามารถนำตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษามาสร้างสมการพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมาเขต 4 สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ $Y_1' = .287 + .430(X_{2_3}) + .349(X_{2_4}) + .158(X_{2_2})$ สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน $Z_2 = .457(X_{2_3}) + .360(X_{2_4}) + .163(X_{2_2})$ ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนดิบ (B) และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (β) ของตัวแปรทำนาย ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์สมการถดถอย (ES.b) และการทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย

ตัวแปร	คะแนนดิบ		คะแนนมาตรฐาน	t	p-values
	B	Std.error	β		
X_{2_3}	.430	.043	.457	10.007	.000
X_{2_4}	.349	.044	.360	7.915	.000
X_{2_2}	.158	.041	.163	3.859	.000
a (Constant)	.287	.082	-	3.485	.001

R = .946 Std.error = .192 F = 903.322
 $R^2 = .895$ Adjusted $R^2 = .894$ a = .287

5. อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4 พบว่า สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ และด้านการบริการที่ดี ทั้งนี้การที่ด้านการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ นั้น เป็นเช่นนี้เพราะว่าการทำงานเป็นทีมเป็นการรวมตัวกันทำงาน อีกทั้งโรงเรียนเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ทำให้การรวมตัวกันง่าย

ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นทีมในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวัลย์ อ่างคำ (2561) พบว่า สมรรถนะหลักของผู้บริหารด้านการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมากที่สุด อาราทัด หัตถน (2562) พบว่า สมรรถนะหลักของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก ด้านการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมาก

2. ผลการวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 และจากสมมติฐานข้อที่ 1 ระดับสมรรถนะและภาวะ ผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4 อยู่ในระดับมาก พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการคำนึงถึงการเป็นเอกัตบุคคล และด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ตามลำดับ การที่ด้านการ สร้างแรงบันดาลใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างแก่ บุคลากรในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารสถานศึกษาวางแผนพัฒนาบุคลากรให้สอดคล้องกับเป้าหมายการ พัฒนาสถานศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสและสนับสนุนให้บุคลากรนำเสนอโครงการใหม่ๆ เพื่อพัฒนาสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา อนันตศรี (2560) ทำการศึกษาเรื่องภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนในอำเภอเขาสมิง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด พบว่า ระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ อยู่ในระดับมาก วิฑูรย์ วงศ์จันทร์ (2560) พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการสร้างแรง บันดาลใจ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับอังกูร เภาวัลย์ และธีรังกูร วรบำรุงกุล (2562) พบว่า ภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ อยู่ในระดับมาก ธีรศักดิ์ สารสมัคร (2563) พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ อยู่ในระดับมาก

3. ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 พบว่า การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน ด้านที่ค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการเพิ่มอำนาจบุคคล ด้านพลวัตแห่งการเรียนรู้ และด้านการปฏิรูปองค์กร อยู่ในระดับมากที่สุด การที่ด้านการเพิ่มอำนาจบุคคล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อาจเป็น เพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษายอมรับการตัดสินใจของทีมงานเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษากระตุ้นคณะกรรมการสถานศึกษา ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา ตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และผู้บริหารสถานศึกษามีการกระจายอำนาจและมอบอำนาจในการ ทำงานตามความสามารถของบุคลากรในสถานศึกษาอย่างเป็นธรรม ทั้งนี้ องค์กรแห่งการเรียนรู้ในสถาน

ศึกษาเป็นองค์กรที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง มีการถ่ายโอนความรู้ซึ่งกันและกัน พร้อมกับรับความรู้จากภายนอกมาปรับปรุงและพัฒนาให้เป็นความรู้ที่สามารถนำไปพัฒนาสถานศึกษา เพื่อให้องค์กรเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างที่สุด (อมร สายใจ, 2556) สอดคล้องกับแนวคิดของไพลิน บุญนา (2559, หน้า 27) กล่าวว่า การเอื้ออำนาจบุคคล หมายถึง การให้อำนาจแก่สมาชิกในองค์กรทุกภาคส่วน มีความสามารถ การให้อำนาจในการจัดการการสร้างพันธมิตรหรือเครือข่ายแห่งการเรียนรู้กับหุ้นส่วนและชุมชน ขณะเดียวกันลำพึง ศรีมีชัย (2559, หน้า 35) กล่าวว่า การเอื้ออำนาจบุคคล คือ มีการเสริมอำนาจ ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลมีความสามารถในการเรียนรู้ มีอิสระในการตัดสินใจ แก้ปัญหา กระจายความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ไปสู่ระดับล่าง สอดคล้องกับโสภณ งามสวย (2559, หน้า 16) กล่าวว่า การเอื้ออำนาจบุคคล คือระบบที่ประกอบด้วย บุคลากรทุกภาคส่วน ผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงชุมชนที่อยู่แวดล้อม ซึ่งทุกกลุ่มมีคุณค่าต่อองค์กรแห่งการเรียนรู้และต้องได้รับการเอื้ออำนาจและการเรียนรู้เช่นเดียวกัน

4. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาและการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมาเขต 4 พบว่า ตัวแปรสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา ($XX1_{total}$) กับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา (Y_{total}) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .896 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย พบว่า การพัฒนาตนเอง ($X1_3$) การทำงานเป็นทีม ($X1_4$) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ ($X1_1$) และการบริการที่ดี ($X1_2$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้การที่สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการพัฒนาตนเอง (X_3) มีความสัมพันธ์ต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสูงมาก อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาต้องพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง อบรม ประชุม สัมมนา ศึกษาดูงาน และวิธีการบริหารสถานศึกษาอื่นๆ เพื่อพัฒนาสถานศึกษาตนเองให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและเครือข่ายสังคมในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของปาริฉัตร ช่อชิต (2559) พบว่า สมรรถนะผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร และการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมาเขต 4 พบว่า ตัวแปรภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร ($XX2_{total}$) กับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา (Y_{total}) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .938 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย พบว่า การกระตุ้นชาวปัญญา ($X2_3$) การสร้างแรงบันดาลใจ ($X2_4$) การคำนึงถึงการเป็นเอกัตบุคคล ($X2_2$)

และการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ (X_{2_1}) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้การที่ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารด้านการกระตุ้นชาวปัญญา (X_7) ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา มากที่สุด อาจเป็นเพราะว่า การดำเนินงานในสถานศึกษาผู้บริหารสถานศึกษาต้องกระตุ้นให้ผู้ร่วมงานเสนอแนวคิดใหม่ๆ ในการปฏิบัติงานเพื่อให้ทำงานมีคุณภาพมากขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายงานสับเปลี่ยนหมุนเวียนเพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้เรียนรู้งานใหม่ตามความเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของอังกูร เกาวัลย์ และธีรังกูร วรบำรุงกุล (2562) พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา ด้านการกระตุ้นทางปัญญา มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 พบว่า ปัจจัยด้านการพัฒนาตนเอง (X_{1_3}) ปัจจัยด้านการทำงานเป็นทีม (X_{1_4}) และปัจจัยด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ (X_{1_1}) ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) เท่ากับ .909 และค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแก้หรืออำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 82.6 (Adjusted $R^2 = .826$) สอดคล้องกับงานวิจัยของนพพร ลำสำน (2558) พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความเป็นเลิศของสถานศึกษา ส่งผลต่อความเป็นเลิศของสถานศึกษา โมเดลสมการโครงสร้างของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศของสถานศึกษาที่พัฒนาขึ้นมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

7. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 พบว่า ปัจจัยด้านการกระตุ้นชาวปัญญา (X_{2_3}) ปัจจัยด้านการสร้างแรงบันดาลใจ (X_{2_4}) และปัจจัยด้านการคำนึงถึงการเป็นเอกัตบุคคล (X_{2_2}) ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) เท่ากับ .946 และค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแก้หรืออำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 89.5 (Adjusted $R^2 = .895$) สอดคล้องกับงานวิจัยของนครินทร์ อิมสวาสดี (2562) พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของอังกูร เกาวัลย์ และธีรังกูร วรบำรุงกุล (2562) พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ (X_1) ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ (X_2) ด้านการกระตุ้นทางปัญญา (X_3) และด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล (X_4) ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยที่ระบุว่า สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการพัฒนาตนเอง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษามีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยการเข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน และวิธีอื่นๆ ตามที่เหมาะสม

1.2 จากผลการวิจัยที่ระบุว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดโครงการหรือกิจกรรม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากร

1.3 จากผลการวิจัยที่ระบุว่า การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในด้านการจัดการความรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรดำเนินการศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อหาวิธีบริหารจัดการศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

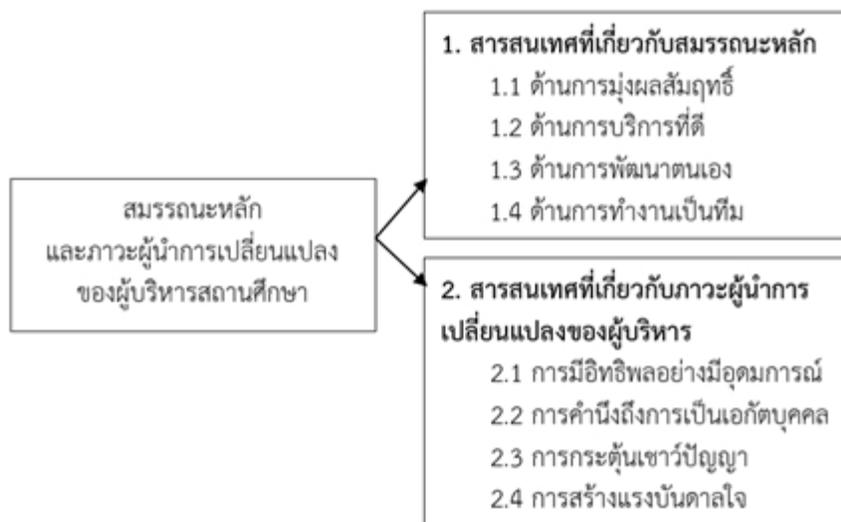
2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพควบคู่กับเชิงปริมาณเกี่ยวกับสมรรถนะและภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึก

2.2 ควรมีการศึกษารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะและภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา

2.3 ควรศึกษาปัจจัยหรือตัวแปรในด้านอื่นที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา

7. องค์กรความรู้ที่ได้รับ

จากการทำวิจัยในครั้งนี้ ได้สารสนเทศที่เกี่ยวกับสมรรถนะหลัก ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร และการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4 ผู้บริหารสถานศึกษา นำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะหลักและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อนำไปพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสามารถบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างสมรรถนะ ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา และการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). *แผนพัฒนากระทรวงศึกษาธิการฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555-2559*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- กาญจนา อนันตศรี. (2560). *ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนในอำเภอเขาสมิง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต)*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทองเพียร เตยหอม. (2562). *แนวทางการพัฒนาความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ทิพวัลย์ อ่างคำ. (2561). *สมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในโครงการสู่ความเป็นเลิศมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคเหนือ. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสยาม.
- ธีรศักดิ์ สารสมัคร. (2563). *ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 4.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 29. การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ราชธานีวิชาการ ครั้งที่ 5, วันที่ 9 พฤษภาคม 2563*. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชธานี.

- นครินทร์ อิมสวาสตี. (2561). การศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2555). สถิติชวนใช้. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพพร ลำสัน. (2558). ภาวะผู้นำและสมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศของสถานศึกษา. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2(2), 136-149.
- ปาริฉัตร ช่อชิต. (2559). สมรรถนะผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไพลิน บุญนำ. (2559). ศึกษาลักษณะความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ลำพึง ศรีมีชัย. (2559). รูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนการศึกษาพิเศษด้านการบกพร่องทางสติปัญญา. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสยาม.
- วิฑูรย์ วงศ์จันทร์. (2560). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จังหวัดจันทบุรี. (วิทยานิพนธ์หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564). กรุงเทพฯ: นายกรัฐมนตรี.
- โสภณ งามสวย. (2559). การพัฒนาแนวทางการเรียนรู้ออกกำลังกายของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อมร สายใจ. (2556). องค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเขตอำเภอเมืองสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อาราพัต หัตถน. (2562). สมรรถนะหลักของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา เขต 3. (สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- อังกูร เกววัลย์ และธีรังกูร วรบำรุงกุล. (2562). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 38(3), 92-99.